

A Kúria a a Rajkai és Takács Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rajkai Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek a Bittsánszky Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bittsánszky Ádám ügyvéd) által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony részleges érvénytelenségének megállapítása és a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményei alkalmazása iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 9.M.238/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.632.538/2014/4. számú közbenső ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2015. július 1-jén megtartott tárgyaláson meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.632.538/2014/4. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2011. márciusa és 2011. decembere között az alperesnél átmenetileg megnövekedtek a humánügyi feladatok. Ennek indoka részben az volt, hogy az alperesnél a költségvetési előirányzat meghatározott részének zárolása miatt nagyobb mértékű átszervezést, illetve létszámleépítést kellett végrehajtani, másrészt a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség ezen időszakra meghosszabbította a TÁMOP 3.1.1. projekt határidejét, amelynek végrehajtásában az alperes is részt vett, s ennek következtében az év végéig további határozott idejű közalkalmazotti kinevezések keretében szakértők foglalkoztatása vált szükségessé.

Az alperes 2011. március 23-án nevezte ki a felperest határozott időre 2011. március 23-ától 2011. december 31-éig humánpolitikai

referensi feladatok ellátására a Gazdasági Igazgatóság szervezeti egységben. Ennek keretében belül a felperes elkészítette az alkalmazásra kerülők kinevezését, azok módosítását a TÁMOP projekthez és a TÁMOP 3.1.1. projekthez kapcsolódóan, figyelemmel kísérte a határozott idejű közalkalmazotti kinevezéseket, gondoskodott a szükséges módosítások elkészítéséről, a kiléptetésekhez szükséges munkaügyi dokumentáció összeállításáról, továbbá nyilvántartást vezetett az alkalmazottakról, kezelte a munkaügyi anyagokat és a munkaügyi döntéseket a közalkalmazottakkal kapcsolatban.

Az alperes főigazgatója 2011. december 14-én értesítette a felperest arról, hogy a kinevezésében meghatározott időtartamot követően nem tart igényt a további munkavégzésére, így jogviszonya a határozott idő lejártával megszűnik.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 21. § (2) és (5) bekezdése alapján kinevezése határozott időt kikötő rendelkezése érvénytelen, erre tekintettel határozatlan időtartamban állt az alperes alkalmazásában. Ezért az alperes jogellenesen szüntette meg a jogviszonyát, így a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte. Előadta, hogy az alperes által 2010. november 19-én közzétett személyzeti referens állás betöltésére vonatkozó pályázati felhívásra jelentkezett, a pályázat határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszony létesítésére vonatkozott. Bár határozott időre nevezték ki, ígéretet kapott jogviszonya határozatlan időre történő módosítására. A humánpolitikai feladatokat a jogviszonya megszűnését követően is el kell látni az alperesnél, és esetében nem állt fenn olyan ok, amire tekintettel a Kjt. 21. § (2) bekezdése alapján határozott időre létesíthettek volna vele jogviszonyt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy a határozott idejű közalkalmazotti jogviszony létesítésének indoka az OFI TÁMOP 3.1.1. projektjének a meghosszabbítása, továbbá az alperesnél végrehajtandó nagyobb mértékű létszámleépítés miatt megnövekedett feladatok határozott időtartamban történő ellátása volt, az alperesnek nem állt szándékában a felperessel határozatlan idejű jogviszonyt létesíteni. A felperes más projektekbe is bedolgozott, továbbá az átmenetileg megnövekedett munkák lebonyolításában vett részt, s egyedül töltötte be a humánpolitikai feladatokat.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.M.238/2012/19. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és 200.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Indokolásában

kifejtette, hogy a felperes az alperesnél az egyéb ügyintéző besorolású humánpolitikai referens munkakörbe tartozó meghatározott munkákat és feladatokat látta el. Az alperes bizonyította azt is, hogy az átmenetileg megnövekedett humánügyi feladatok miatt került sor a felperes foglalkoztatására. Annak ellenére, hogy a kinevezési okirat nem tartalmazta, hogy miért volt szükség a határozott időtartamú kinevezésre, az intézkedés megfelelt a Kjt. 21. § (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek. A felperes közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetését követően az adott munkakör nem került betöltésre, a törzsállománnyal kapcsolatos és a humánreferensi munkakörbe tartozó feladatok a gazdasági osztály alkalmazottai között kerültek szétosztásra.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 51.Mf.632.538/2014/4. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát, így az 2011. december 31-én szűnt meg. Indokolásában kifejtette, hogy a felperes foglalkoztatására nem helyettesítés céljából került sor, így azt kellett megállapítani, hogy a Kjt. 21. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételek az adott esetben fennálltak-e. Megállapította, hogy a felperes nem kizárólag a TÁMOP projekthez tartozó humánügyi feladatokat végzett, jogviszonya kezdetén ilyen jellegű feladatokat nem is kapott, és később is a TÁMOP programhoz köthető feladatok az összes feladatnak a felét tették ki. A törzsállománnyal kapcsolatos humánpolitikai referensi feladatokat is ellátott, melyek a jogviszonya megszűnését követően szétosztásra kerültek az alperes alkalmazottai között. Mindezekből a törvényszék arra következtetett, hogy a felperes alkalmazására nem a Kjt. 21. § (2) bekezdés b) pontjában előírtak által lehetővé tett meghatározott munka elvégzésére, illetve feladat ellátására, hanem általános humánügyi feladatok elvégzésére került sor, emellett folyamatosan ellátandóknak minősültek. Önmagában abból a tényből, hogy a kinevezési okirat a határozott időtartamot tartalmazta, még nem következik az, hogy a jogszabály által meghatározott feltételek az adott esetben fennálltak. A kinevezés még csak nem is utalt a TÁMOP projektre, és erre a felperes figyelmét a meghallgatásakor sem hívták fel. Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a jogszabályban meghatározott feltételek fennállása hiányában nevezte ki a felperest az alperes határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyba, így ezen kikötés semmisnek minősül.

Nem találta alaposnak az alperes hivatkozását abban a körben, hogy e feltétel nélkül nem állapodtak volna meg, mivel ez a perben nem került bizonyításra.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a másodfokú ítéletet helyezze

hatályon kívül és az elsőfokú ítéletet hagyja helyben, mert az sérti a Kjt. 21. § (2) és (3) bekezdését, továbbá a Pp. 206. § (1) és (2) bekezdését.

Kifogásolta, hogy a másodfokú ítélet nem tért ki arra a körülményre, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat miért nem megfelelően értékelte. Érvelése szerint tévesen állította a törvényszék, hogy meghatározott munka elvégzésére, illetve feladat ellátására csak és kizárólag a TÁMOP foglalkoztatás keretében vehetett fel alkalmazottat, erre sor kerülhetett az átmenetileg megnövekedett meghatározott elvégzése keretében is. Nem vette figyelembe a másodfokú bíróság, hogy a fenntartói intézkedések átszervezést eredményeztek, és ezek közalkalmazotti elbocsátásokhoz vezettek, így a megnövekedett feladatok vonatkozásában volt szükség a felperes alkalmazására. Fogalmilag is kizárt volt határozatlan idejű közalkalmazotti státusz létesítése olyan időszakban, amikor a fenntartó jelentős összegeket vont el a munkáltatótól. Az átmenetileg megnövekedett feladatok abból is adódtak, hogy a TÁMOP projekt meghosszabbításra került, a felperes pedig nem látott el általános, határozatlan időhöz kötött feladatokat. Nem bírt jelentőséggel az a körülmény, hogy 2010. november 19-én pályázat útján kívánták betölteni a humánpolitikai ügyintézői munkakört, figyelemmel arra, hogy ezt követően került sor a költségvetési előirányzatok csökkentésére, így a felperes nem az általa hivatkozott álláshirdetésre jelentkezett.

A felperes kérte, hogy a Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában tartsa fenn, mivel az megfelel a jogszabályoknak, és marasztalja az alperes a felülvizsgálati eljárási költségekben.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében azt kifogásolta, hogy a jogerős ítélet sérti a Kjt. 21. § (2) és (3) bekezdését, a Pp. 206. § (1) bekezdését, továbbá a Pp. 235. § (1) bekezdését.

A Kjt. 21. § (1) bekezdése szerint a közalkalmazotti jogviszony határozatlan időre történő kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre. E főszabályhoz képest a Kjt. 21. § (2) bekezdése a határozott időre történő kinevezést feltételhez köti, helyettesítés céljából vagy meghatározott feladat ellátására, munka elvégzésére kerülhet arra sor. Mindkét esetben tájékoztatni kell a közalkalmazottat a jogviszony várható időtartamáról.

A Kjt. 21. § (2) bekezdése b) pontjában rögzített esetben meg kell jelölni azt a munkát, illetve feladatot, amelynek befejezéséig a jogviszony tart, a közalkalmazott ugyanis ebből szerezhet tudomást az adott munkakörben konkrétan ellátandó feladatról és tudja ellenőrizni foglalkoztatása időtartamának helyességét. Nem

helytálló a határozott idő megállapításának az a módja, amikor a közalkalmazott munkakörét jelölik meg határozott feladatként. Míg a munkaköri feladatok általában ellátandó tevékenységet tükröznek, a meghatározott feladat időszakosan merül fel, az adott feladat - annak jellegéből adódóan - meghatározott ideig tart.

A perbeli esetben az szerepelt a felperes kinevezésében, hogy humánpolitikai referens munkakörben foglalkoztatják a Gazdasági Igazgatóság szervezeti egységében, nem került azonban meghatározásra az, hogy a TÁMOP projekthez kapcsolódó humánügyi feladatokat kell végeznie, továbbá az sem, hogy az átszervezéshez, illetve létszámleépítéshez kapcsolódó, meghatározott idő alatt elvégzendő humánpolitikai feladatokat kell ellátnia határozott időtartamban. Ennek megfelelően a kinevezési okiratából nem szerezhett tudomást arról, hogy melyek azok a meghatározott feladatok, amelyek csupán 2011. december 31-éig jelentkeznek az alperesnél, s melyeket a határozott időtartamú közalkalmazotti jogviszony keretében belül kell ellátnia. Nem bírt jelentőséggel a perben az a körülmény, hogy az alperes a felperes kinevezésekor rendelkezett-e üres státusszal, amelynek betöltésére határozatlan időtartamra kerülhetett volna sor.

Kellő alap nélkül állította a felülvizsgálati kérelem azt, hogy a felperes nem látott el általános, határozatlan időhöz kötött HR feladatokat. Ezzel ellentétben megállapítható, hogy a felperes a TÁMOP 3.1.1. projekthez kapcsolódó humánpolitikai feladatok mellett a törzsállománnyal kapcsolatos humánpolitikai referensi feladatokat is ellátta, melyek az alperesi nyilatkozat szerint a jogviszonya megszűnését követően szétosztásra kerültek az alperes többi alkalmazottai között.

Mindez alátámasztja azt a törvényszék által tett megállapítást is, mely szerint a felperes alkalmazására nem meghatározott munka, illetve feladat ellátása miatt került sor, hanem az általános humánügyi feladatok ellátására. A törzsállománnyal kapcsolatos feladatok a felperes jogviszonya megszűnését követően is folyamatosan ellátandónak minősültek, így a Kjt. 21. § (2) bekezdés b) pontjában rögzített feltételek a felperes foglalkoztatásával kapcsolatban nem álltak fenn.

Mindezekből következően nem volt jelentősége annak a körülménynek, hogy a felperes foglalkoztatására a 2010. november 19-én közzétett pályázatra történő jelentkezés alapján került-e sor vagy sem. Mivel a határozott idejű foglalkoztatásra jogszabályba ütköző módon került sor, a Kjt. 21. § (5) bekezdése alapján a felperesnek az alperessel fennállt közalkalmazotti jogviszonyát határozatlan időre kötöttnek kell tekinteni.

A másodfokú bíróság döntése alapját képező tényállás az elsőfokú

eljárásban feltárássra került, nem volt jelentősége annak a körülménynek, hogy a másodfokú tárgyaláson a felperest meghallgatták, így a törvényszék indokolása nem sértette a Pp. 235. § (1) bekezdését.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértése nélkül értékelte a döntése alapjául szolgáló bizonyítékokat, és a jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet jogszabálysértés hiányában a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervezstes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárási költségét, míg a felülvizsgálati eljárási illetéket az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. július 1.

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró,
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró*

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő